

ความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของผู้นำ และความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่
The Relationships Between Leadership Effectiveness and Competitiveness
of Small- and Medium-Sized Enterprises
in Chiang Mai Province

(วันรับบทความ: 23 กรกฎาคม 2562; วันแก้ไขบทความ: 30 สิงหาคม 2562; วันตอบรับบทความ: 4 กันยายน 2562)

ณัฐ ธาระสืบ*
Nut Tarasueb
บุญชาญ ผ่านสุวรรณ**
Boonchan Pansuwan

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของผู้นำของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ 2. เพื่อศึกษาความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของผู้นำกับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคลจำนวน 400 ชุด เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงตรงมีค่าคะแนน 0.68 – 1.00 คะแนน และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของผู้นำ อยู่ในระดับมาก 2) ความคิดเห็นต่อความสามารถในการแข่งขัน อยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิผลของผู้นำกับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ ผลพบว่า ประสิทธิผลของผู้นำมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการแข่งขัน โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.31 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

คำสำคัญ: ประสิทธิผลของผู้นำ; ความสามารถในการแข่งขัน; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

* ดร., มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Corresponding author, E-mail: tara_nut@ru.ac.th

** อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาการจัดการและสาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยทองสุข

Corresponding author, E-mail: nook392@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to study 1) the leader effectiveness of small- and medium-sized enterprises in Chiang Mai province 2) the competitiveness of SMEs in Chiang Mai, and 3) the relationship between the effectiveness of SME leaders and the competitiveness of SMEs in Chiang Mai. The sample group used in this research consisted of 400 SME administrators who were juristic persons. The questionnaire was used as a tool to collect data. The validity of the questionnaire was 0.68 - 1.00 and the reliability of the questionnaire was 0.97. [The data were analyzed by means of] structural equation analysis

The results of the research revealed that 1) the analysis of the opinion toward leader effectiveness was at a high level. 2) the analysis of the opinion toward competitiveness was at a high level. 3) the analysis of the relationship between the effectiveness of SME leaders and the competitiveness of SMEs showed that the leader effectiveness had the same relationship with the competitiveness at the coefficient level of 1.31 and the significance level of 0.01.

Keywords: leader effectiveness; competitiveness; small-and medium-sized enterprises

1. บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นกลุ่มวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศที่มีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นภาคธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและยังเป็นภาคธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการลงทุนในประเทศเนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักเป็นธุรกิจที่ผู้ประกอบการรายใหม่เริ่มเข้ามาลงทุนและพัฒนาตัวเองเพื่อเป็นผู้ประกอบการที่มีขนาดใหญ่ต่อไป นอกจากนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังเป็นภาคธุรกิจที่มีจำนวนการจ้างงานส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งแรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นแหล่งฝึกอบรมของแรงงานประเภทต่างๆ เป็นภาคธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้ทรัพยากรและสร้างระบบการแข่งขันซึ่งจะช่วยลดการผูกขาดของผู้ผลิตรายใหญ่ ซึ่งจะทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสร้างทางเลือกที่หลากหลายและราคาอย่างเหมาะสมแก่ผู้บริโภค (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559, บทนำ)

ในสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจและการเมืองโลกในยุคปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อกระบวนการทำธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ส่งผลทำให้ภาควิสาหกิจของไทย ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ จะต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำเป็นที่จะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความ

ได้เปรียบจากการแข่งขันในด้านต่างๆ และการยกระดับความสามารถในการทำธุรกิจให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีจำนวนผู้ประกอบการจำนวนมาก ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและมีโอกาสทางการค้าในยุคดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะที่สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป เงื่อนไขการเติบโตของธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ทำให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจอย่างเข้มข้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560, หน้า 45)

ความสามารถของผู้นำ ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานได้ตามความต้องการ ทำให้เกิดประสิทธิภาพแก่องค์การ ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีแนวโน้มที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา มีแนวโน้มที่จะตั้งเป้าหมายการปฏิบัติงานได้ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในเรื่องการจูงใจของผู้นำ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพและการจัดการสภาพแวดล้อมในองค์กรกับข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการด้านคุณภาพและการจัดการสิ่งแวดล้อมช่วยให้สามารถแข่งขันได้ทั้งด้านต้นทุนและความแตกต่าง ได้พบในงานศึกษาหลายชิ้นว่าเป็นประเด็นหนึ่งที่ส่งผลให้ธุรกิจขนาดเล็กระบบประสบความสำเร็จ (Leonidas, Thomas, Paul, Stavroula, & Constantine, 2015; Bass & Avolio, 1997) ความสำเร็จของ SMEs ภายใต้อิทธิพลของนวัตกรรมขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ และนำกลยุทธ์ในการแข่งขันไปปฏิบัติ (Porter, 1980, p. 269) กลยุทธ์สะท้อนให้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงในองค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยการบริหารประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแข่งขัน และการดำเนินการด้านกลยุทธ์ทางการตลาด เป็นส่วนที่สนับสนุนการบริหารงานของเจ้าของกิจการ (Leonidas, Thomas, Paul, Stavroula, & Constantine, 2015, p. 667)

โดยจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพที่โดดเด่นในหลายด้าน เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในภาคเหนือ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สูงเป็นอันดับ 1 ของภาคเหนือ มีมูลค่า 222,434 ล้านบาท (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คงอยู่ ณ พุทธศักราช จำนวน 20,321 ราย

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาถึงความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของผู้นำกับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของผู้นำของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของผู้นำกับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. นำผลที่ได้จากการวิจัยความสัมพันธ์ประสิทธิผลของผู้นำ และความสามารถในการแข่งขันไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจต่างๆ
2. เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลของผู้นำของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศ

4. สมมติฐานของการวิจัย

ประสิทธิผลของผู้นำ ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่

5. ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคลในทุกอุตสาหกรรม จำนวน 20,321 คน ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็น นิติบุคคล จำนวน 420 คน ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
3. ด้านขอบเขตด้านระยะเวลา
ในการวิจัยนี้จะเริ่มดำเนินการเดือนธันวาคม 2561 ถึงเดือนมีนาคม 2562 โดยมีระยะเวลาดำเนินการ 4 เดือน

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล จำนวน 20,321 คน ที่ตั้งอยู่ในเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณจากสูตรของ Yamane (อ้างถึงใน บุญมี พันธุ์ไทย, 2557, หน้า 121) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 คำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 399.94 คน แต่การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ด้านขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ของ ประสิทธิภาพของผู้นำ และความสามารถในการแข่งขัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ หนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ประสิทธิภาพของผู้นำ และความสามารถในการแข่งขันเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้าง

แบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยกำหนดข้อความแบบสำรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้มีความสมบูรณ์ มีความชัดเจน และมีความเหมาะสม พร้อมกับประเมินคำถามในแต่ละข้อว่ามีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนผลการประเมินตามเกณฑ์ นำผลคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้มาพิจารณาแต่ละข้อ แล้วนำคะแนนไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Best & Kahn, 2003) และปรับสำนวนภาษาตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ ส่วนข้อที่มีค่าต่ำกว่า 0.5 ตัดออกจากแบบสอบถาม

4. เรียบเรียงข้อคำถามที่ผ่านการประเมินจัดเป็นชุดคำถามใหม่ เพื่อนำไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล โดยทดลองใช้กับกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 40 คน

5. วิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธี Item-total correlation (r) แล้วคัดเลือกคำถามรายข้อมีคุณภาพเมื่อ r มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

6. หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของ Cronbach (1974) และใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟายอมรับที่ค่ามากกว่า 0.7 (Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham, 2006)

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเรียงลำดับเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลโดยการจับฉลาก เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า โดยผู้วิจัยจะทำการกำหนดจำนวนตัวอย่างในการเก็บข้อมูลของทั้ง 10 เขต ในจำนวนเขตละเท่า ๆ กัน

ขั้นตอนที่ 3 วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยตัวอย่างโดยยึดหลักความสะดวกเป็นสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ตามความคิดเห็นของประสิทธิผลของผู้นำ, ความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตเชียงใหม่ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา (Quantitative Statistic Descriptive analysis) โดยใช้สถิติ ดังนี้ 1) ร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย ($\text{Mean} = \bar{X}$) 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation = S.D.)

2. การวิเคราะห์ประสิทธิผลของผู้นำส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตเชียงใหม่ ด้วยการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ด้วยเทคนิคการใช้หลักการค่าประมาณความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood: ML) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เพื่อศึกษา อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรว่ามีผลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ด้วยโปรแกรม Amos (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2553: 183)

7. สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ ความพึงพอใจในงานของผู้ได้บังคับบัญชา มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.35 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 รองลงมา คือ การทุ่มเทในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.09 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 น้อยที่สุด คือ ความมีประสิทธิภาพของผู้นำ มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.96 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และประสิทธิผลของผู้นำ มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.13 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของผู้นำของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตเชียงใหม่

ประสิทธิผลของผู้นำ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ความมีประสิทธิภาพของผู้นำ	3.96	0.76	มาก
ความพึงพอใจในงานของผู้ได้บังคับบัญชา	4.35	0.75	มาก
การทุ่มเทในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา	4.09	0.82	มาก
รวม	4.13	0.78	มาก

2. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ การสร้างความแตกต่างด้านนวัตกรรม มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.25 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 รองลงมา คือ การสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพ มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.90 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 น้อยที่สุด คือ การสร้างความแตกต่างด้านการตลาด มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.56 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 และความสามารถในการแข่งขัน มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.9 และระดับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในเขตเชียงใหม่

ความสามารถในการแข่งขัน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
การสร้างความแตกต่างด้านนวัตกรรม	4.25	0.79	มาก
การสร้างความแตกต่างด้านการตลาด	3.56	0.81	มาก
การสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพ	3.90	0.81	มาก
รวม	3.90	0.80	มาก

3. การทดสอบข้อสมมุติฐาน

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (measures of the model fit)

การตรวจสอบความสอดคล้องกันของโมเดลหรือตรวจสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าสอดคล้องกันก็สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ และถ้าตัวแปรไม่มีความสอดคล้องกันแล้ว ตัวแบบสมการโครงสร้างจะไม่สามารถนำมาคำนวณได้ ผู้วิจัยต้องดำเนินการปรับโมเดลจนมีความสมบูรณ์เป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือตามหลักของขบวนการวิจัยก่อน นั่นเอง ดังนั้น การพัฒนาโมเดลให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น นิยมเรียกว่า “Model Fit” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

โมเดลตัวแบบเชิงประจักษ์กับตัวแบบทางทฤษฎี (โมเดลต้นแบบ) มีความสอดคล้องกัน ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินโมเดล ดังนี้

- 1) ค่า Chi-square Probability Level: CMIN-p เท่ากับ .663
- 2) Relative Chi-square: CMIN/df เท่ากับ .734
- 3) Goodness of Fit Index: GFI เท่ากับ .969
- 4) Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA เท่ากับ .000

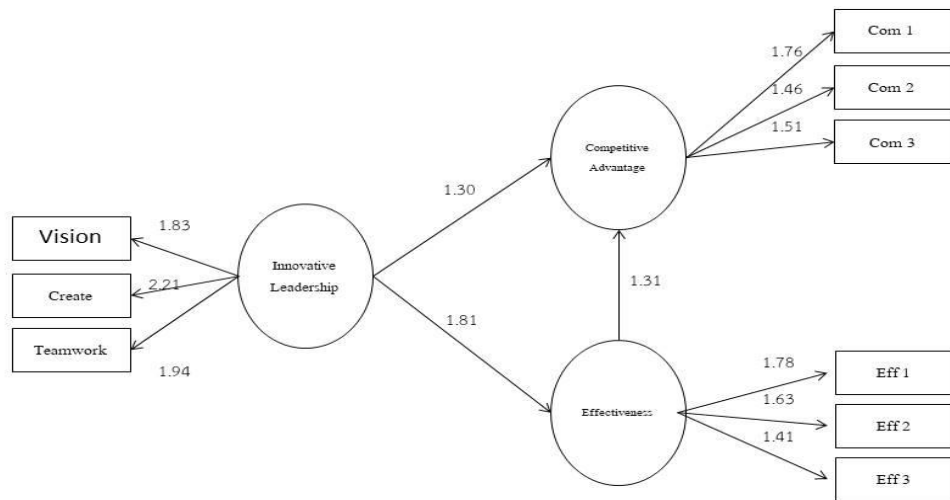
จากผลการวิจัยที่ได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบทางทฤษฎี(โมเดลต้นแบบ) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีความสอดคล้องกัน โดยขอแสดงข้อมูลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 เกณฑ์และผลการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบทางทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	วัตถุประสงค์	เกณฑ์	ผลการวิจัย	ผลการพิจารณา
CMIN-p	Chi-square Probability Level	เพื่อตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของไคสแควร์ซึ่งจะต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	$p > .05$	0.663	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์
CMIN/df	Relative Chi-square	ตรวจสอบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์	< 3	0.734	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์
GFI	Goodness of Fit index	เพื่อวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบโดยมีค่าระหว่าง 0-1.00	> 0.90	0.969	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	เพื่อบอกค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแบบในรูปของรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณค่าระหว่าง 0-1.00	< 0.08	0.000	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์

ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (parameter estimation of the model) หรือผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของรูปแบบความสัมพันธ์แบบเต็มรูปของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (ตัวแปรแฝง) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น นำมาสร้างรูปแบบความสัมพันธ์แบบเต็มรูป (over identified model) ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีเส้นทางเชื่อมระหว่างตัวแปรในทิศทางเดียวกันที่สามารถเชื่อมได้ไปสู่ตัวแปรตามที่เป็นตัวแปรภายในหรือตัวแปรแฝงทุกสมการโครงสร้าง ซึ่งได้แสดงค่าสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่า t-Value (critical ratio: C.R.) ค่า p-Value และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลหรือผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ

จากภาพที่ 1 สามารถแสดงผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลหรือผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ ซึ่งได้แสดงค่าสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) ค่า t-Value (critical ratio: C.R.) และ ค่า p-Value แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการประมาณค่า Standardized Regression Weights

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Estimate)	S.E.	C.R. (t-Value)	P-Value	นัยสำคัญทางสถิติ
Competitive	<---	Effectiveness	1.31	.083	13.91	***	มี
Com1	<---	Competitive	1.76	.081	15.92	***	มี
Com2	<---	Competitive	1.46	.079	15.68	***	มี
Com3	<---	Competitive	1.51	.046	16.50	***	มี
Eff1	<---	Effectiveness	1.78	.046	16.06	***	มี
Eff2	<---	Effectiveness	1.63	.049	13.51	***	มี
Eff3	<---	Effectiveness	1.41	.053	19.29	***	มี

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ * $p < 0.10$, ** $p < 0.05$, *** $p < 0.01$

ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างได้แสดงผลตามภาพที่ 1 และตารางที่ 3 จึงสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของแต่ละสมการโครงสร้างมาเขียนเส้นทางของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการตกแต่งแบบความสัมพันธ์ให้เป็นแบบจำลองที่ประหยัด (Parsimonious Model) เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสัมพันธ์ที่ดีที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประสิทธิผลของผู้นำส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.31 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

8. การอภิปรายผล

ประสิทธิผลของผู้นำส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประสิทธิผลของผู้นำ (Effectiveness) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantage) โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.31 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่า ประสิทธิผลของผู้นำ (Effectiveness) เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขัน (Competitive) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Raduan, Haslinda and Alimin (2010, p. 495), Maina (2012), Bass & Avolio (1997) ที่พบว่า การดำเนินการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดเป็นส่วนที่สนับสนุนการบริหารงานของเจ้าของกิจการ การนำกลยุทธ์ไปสู่ผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการ จะสะท้อนให้เห็นแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในนวัตกรรมของบริษัท การที่มีบทบาทร่วม การค้นคว้าวิจัย ความเสี่ยงในธุรกิจ การเป็นอิสระและพฤติกรรมการแข่งขันอย่างรุนแรง ผลที่ได้รับคือ ความสำเร็จในเป้าหมายของกลยุทธ์

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

นำผลที่ได้จากงานวิจัยไปพัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรให้ความสำคัญการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยการสร้างคู่มือการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หรือการฝึกอบรม เป็นต้น

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ของความสามารถในการแข่งขันกับการอยู่รอดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

10. บรรณานุกรม

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*.

ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2560, จาก http://www.mict.go.th/assets/portals/1/files/590613_4Digital_Economy_Plan-Book.pdf

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). *การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 16).

กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

บุญมี พันธุ์ไทย. (2557). *ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2560*. สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2560, จาก <http://119.63.93.73/sme2015/Report/Summary>.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)*. ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2561, จาก https://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue.

11. References

- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (1997). Transformational leadership: A response to critiques, In M. M. Chemers & R. Ayman (Eds.), *Leadership theory and research: perspectives and directions* (pp. 49-80). San Diego, CA: Academic Press.
- Beal, R. M. & Yasai-Ardekani, M. (2000). Performance implications of aligning CEO functional experiences with Competitive strategies. *Journal of Management* 26 (4), 733-762.
- Jorge, P. M., Eve, M. P., Juan, J. T., Maria, D. L., & Jose, F. M. (2015). Organizational design, quality management and competitive advantage in hotels. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*. Vol. 28 Issue: 4. pp.762-784
- Maina, M. (2012). *“Total Quality Operations Effectiveness and Competitive Advantage in Horticultural Industry in Kenya”*. University of Nairobi. Kenya
- Ministry of Information and Communication Technology. (2016). *Digital development plan for economy and society*. Retrieved March 15, 2019 from http://www.mict.go.th/assets/portals/1/files/590613_4Digital_Economy_Plan-Book.pdf
- Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2017). *Small and Medium Enterprise Situation Report 2017*. Retrieved March 15, 2019 from <http://119.63.93.73/sme2015/Report/Summary>
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2018). *National Economic and Social Development Plan No. 12 (2017-2012)*. Retrieved November 15, 2018 from https://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue

- Panthai, B. (2014). *Preliminary Educational Research Methodology*. Bangkok : Ramkhamhaeng University Press.
- Pulley, M. L., Sessa, V., & Malloy, M. (2002). E-leadership: a two-pronged idea. *Training and Development*. 35-47.
- Raduan, C. R., Haslinda, A., & Alimin, I. I. (2010). A Review on the Relationship between Organizational Resources, Competitive Advantage and Performance. *The Journal of International Social Research*. 3(11). 490-498
- Sooksan, K., & Gayle, C. A. (2010). The power of vision: statements that resonate. *Journal of Business Strategy*. Vol. 31 No. 1. pp. 37-45
- Suk, B. C., Kihwan, K., S.M. Ebrahim, U., & Seung-Wan, K. (2016). “Transformational leadership and employee creativity: Mediating role of creative self-efficacy and moderating role of knowledge sharing”, *Management Decision*, 53(5), 894-910
- Vanichbancha, K. (2010). *Using SPSS for windows for data analysis* (2nd edition. 16). Bangkok : Thammasarn Company Limited.